

HIPHOP – projektbeskrivelse

I forlængelse af forløbets arbejde med hiphop, beats og samples skal du udarbejde dit eget, individuelle hiphoptrack inkl. indspillet rap (det behøver ikke være dig selv, der rapper).

Din rappede tekst skal basere sig på et af følgende danske digte:

- Emil Bønnelycke: “Gaden” (1917)
- Michael Strunge: “Drøn” (1982)
- Tove Ditlevsen: “De tyske soldater” (1964)

Dit track skal benytte sig af virkemidler og formmæssig **inspiration** fra mindst ét andet hiphopnummer, som du skal udarbejde analyse af (layeringdiagram m.m.).

Endelig skal du overholde følgende benspænd:

- Du skal benytte mindst et **virtuelt instrument** (f.eks. LABS)
- Du skal benytte mindst én lyd, som du **selv har optaget** (den må gerne manipuleres)
- Du skal anvende en **sampler** i dit projekt (f.eks. ReaSamplOmatic5000 i REAPER)
- Du skal lave mindst **to forskellige formed** (vers, omkvæd osv.), som adskiller sig væsentligt fra hinanden

Du skal dokumentere din proces via en skriftlig rapport som indeholder følgende:

- **Idé** til produktion - beskriv så præcist som muligt, hvad der inspirerer dig i referencenumrene
- **Analyse af referencenummer/-numre** (herunder layering)
- **Dokumentation** af processen (beskrivelse af fremgangsmåde, beskrivelse af vigtige detaljer i redigeringen, screenshots fra REAPER el.lign.)
- En afsluttende **evaluering**/vurdering af dit eget produkt og din produktionsproces, herunder et layeringdiagram over din egen produktion mhp. at sammenligne med referencenummer/-numre

Rapporten skal fylde 1-2 sider a’ 2.400 anslag inkl. mellemrum.

Vi afslutter desuden forløbet med en **fremlæggelse**, hvor I præsenterer jeres numre og processen omkring produktionen.

Tips til det tekniske arbejde:

- Sørg for at have styr på dine filer på din computer (gem dit projekt i en mappe og læg alle brugte samples derind)
- Vælg fra starten det **tempo**, du gerne vil arbejde i (typisk mellem 80 og 110 BPM)
- Sørg for at samples og loops er **tempomatchet** (automatisk eller manuelt)

Emil Bønnelycke: ”Gaden” (*Ild og Ungdom*, 1917)

Sporvogn, der brummer. Klokker der kimer og slaar.
travle Butikker, hvor Dørene knalder og gaar.
Ruslæderstøvler i Vinduer og Laksko i Spejle.
Hovslag i Asfalt, der klinger som Logulv for Plejle...
Summende Cykler, Ekspresbud og Lynskud af Postbud.
Sminkede Piger, og Skinger af pibende Dreng.
Kaos, der klinger mangfoldigt og hvileløst længe

Hvide Markiser blafrer og flagrer i Blæst.
Politi patrouillerer med Handsker paa, stundom til Hest.
Konditorens bugnede Rude med Cremchokolade
indrammet i Skilte, der skriger paa Husets Facade...
Ungdom og Latter, og Puf af en Arm – saa en Barm.
Fodtrin af himmelske Fødder, saa smaa og saa lette.
Ild dybt i Øjne, der smiler saa lønligt kokette.

Herolden raaber. Kinemaets Kontrollør
staar foran manende Rædsler af Film i en Dør,
faldbyder Helte, som falder fra femte Etage,
Mordnat, Joe Debbs og løver og Cirkusmenage.
Sværges, at Biler, Revolver og Bloddunst er god Kunst.
Se dog et glimt af det spændende paa vore Døre,
kunstnerisk malerisk Koster i alt en Snes Øre.

Avissælgerraab: ”Krigen! Lloyd George vil ha’ Fred!”
”Gorki har tjent under Tyskland i Hemmelighed”.
Bladhandlerkrøblinge, Laser, men glade Gemytter.
Træthed og Armod i Stemmen, naar rigtig man lytter...
Manden, der sælger Aviser, er Liv, som forliser.
”Sidste Nyt fra i Dag! ”Hej!” En Avis til Cyklisten.
”Kerenskij udtaler sig skeptisk i ”Anarkisten”.

Boghandlervindu. Kafe. En Tjener i Hvidt.
Whiske i Vinstuer. Tryglen om naadig Kredit.
Fulde og Gamle, og Smaabørn, der kommer fra Skole,
bærer den barnligste Uskyld bag Kofte og Kjole.
Frugtbot med Gulerod, duftende Porrer og Peberrod.
Æbler og Syden. Messina i Blodappelsiner.
Kunder, der venter ved Disken med søvnige Miner.

Lærlinge, Lastbiler, Duft af blaa Røg, Benzin.
Tønder paa Vogne og Flasker i Kurve med Vin.
Ak, i min susende, tusendfold sansende Hjerne,
strømmer en hedere Vin end Pommard og Sauterne.
Kaffevogn! Manden faar Glorie for sin Cikorie.
Konen med Blomster, Narcisser og Liljer, staar ene.
Hører du, Kvinde, den Storm i dit Hjerte af Stene?...

Sporvogn, der brummer. Klokker der kimer og slaar.
Det er den elskede Gade, som gennem mig gaar...
Det er det hvirvlende Liv med omhvirvlede Sjæle,
som i mit Hjerte har samlet sig, og i mit Mæle...
Folk og Butikker, Markiser, og Fodtrin på Fliser.
Malstrømmen, Menneskelivet, der myldrer og stimer.
Sporvogn, der brummer, og Klokker, der klinger og kimer.

Michael Strunge: "Drøn" (*Ud af natten*, 1982)

Jeg er et drøn gennem byen
pludselig hænger jeg som plakat
og sviner mig til med græs
i en fodgængerundergang.
Jeg træder gennem en vandpyts overflade og byens neonspejling ryster
dråber exploderer i alle retninger
idet de gør kamikaze mod asfalten.
Jeg går og løber
jeg går og synger
20 guitarakkorder
hvæsende ud gennem tænderne
så luften står i striber af sortoggult.
Jeg twister med tungen
og klapper tænder
jeg bider luften i låret
og slår hul i nærhimlen
med sætninger som
>>smukke kroppe og sange rejser hårene
på mine arme til uanede solhøjder<<.
Min hånd er én stor Ode An Die Freude
når fingeren slår pjat med en sovende søand. Jeg nikker månen en skalle
og scorer i Trianglens trekant
mens jeg hujer en brandert til livslyst.

Oh, natkiosk og ciggies
og bænke hvor kroppen kan hvile.
Åh, storlyd af handlinger
der spænder deres stjerneskind ud
på himlens maveskind!
Åh, spændte knalddrømme
nattesene synsorgasmer
åh, riv mine molekyler fra mig
og del mig ud som aske og pot
til dem der vil bruge et liv
til sager som strittende lyde og jublende lir... Når byen elskes af himlen
og stjernerne trækker tårestriber
fra vindue til vindue
når menneskene er til for hinanden, revnfærdige af jordsyge.

Tove Ditlevsen: "De tyske soldater" (*Blinkende Lygter*, 1946)

Trætte tyske soldater
går i en fremmed by
med forårets lys over panden;
de ser ikke på hinanden.
Trætte, tøvende, sky,
går de mod nederlaget
midt i en fremmed by.

Dem har vi lært at hade,
ingen forstår deres sprog,
og møder vi deres blikke
blir vort som en lukket bog.
Er de mon kammerater
de trætte, tyske soldater,
eller er hver mand ensom
og taler de hver sit sprog?

De går i det sidste forår,
de gik her i regn og storm -
dengang var den mindre lurvet,
den hæslige grå uniform.
Dengang haded vi mere blindt
hvert lavsindet træk vi fandt,
nu undres vi, om der findes
en tænkende sjæl iblandt?

De trætte tyske soldater,
hvis sprog er hastigt og hårdt,
går i en hærget og fremmed by
langsomt dør lyden bort
af slæbende støvlehæl
der tramped på os og vort.
De trætte tyske soldater
er gamle af gru og mord.

Måske ville øjnene gerne
følge et stjernespor,
måske ville tanken gerne
fange en melodi
af forårets fine kulde,
før alle ting er forbi?

Men snart skal vi varsomt løse
et skælvende Danmark fri,
og snart går de støvlehæle
for sidste gang døden forbi,
og snart er kun hadet tilbage
af seks års fortærende krig.

Nu gemmes de blanke våben
dybt i den danske jord
hver mand har kniven åben,
for mord skal hævnnes med mord -
men trætte tyske soldater
går i et solblåt gry,
midt i det sidste forår,
midt i en fremmed by.